

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IX. évf. 103. sz.
2013. OKTÓBER
(LXXXIV. évf. 15.909. sz.)

Lukács Csaba:

Öt kontinens magyarjai

Negyvenhét anyaországi fiatal segít a diaszpórában

Két hete úton vagyok, az amerikai kontinens országait látogatom. Először Kanadába érkeztem, hogy aztán az Amerikai Egyesült Államok egy részén átutazva Venezuelába, majd Brazíliába látogassak. Ezeket a sorokat az út utolsó államából, egy Buenos Aires-i szállodából írom. Minden egyes állomáson magyarokkal találkoztam - nagy részük már az Újvilágban született, de fontosak nekik a gyökereik, szüleik-nagyszüleik kultúrája, és a legtöbben beszélnek is magyarul.

Azért is kerestem a magyar közösségeket, hogy megnézzem, hogyan dolgoznak a hozzájuk kiküldött anyaországi ösztöndíjasok. Áprilisban ui. 47 fiatal utazott ki a világ különböző részein levő diaszpórákba, hogy nemzettársainkat megerősítsék magyar identitásukban, és ösztönözzék az anyaországgal való kapcsolattartást. A KIM Nemzetpolitikai Államtitkársága által meghirdetett ösztöndíjprogramra tízszeres volt a túljelentkezés, a győzteseket kétkörös szóbeli vizsga alapján választották ki. Diplomás, büntetlen előéletű, nyelveket beszélő, magyarországi lakhellyel rendelkező fiatalokat kerestek, olyan embereket, akik korábban is aktívan részt vettek közösségépítő és -szervező, valamint hagyományörző tevékenységekben.

A munka féléves kinttartózkodást jelent, és mind az öt kontinensen dolgoznak: Ausztráliába nyolcan mentek, Izraelbe és Dél-Afrikába pedig 1-1 fő utazott. Nyugat- és Észak-Európában (Anglia, Finnország, Hollandia, Németország, Svájc és Svédország) 13-an vannak, az Egyesült Államokban 14-en, Kanadában pedig hatan tevékenykednek.

Latin-Amerikába összesen 4 fiatal (Argentína*, Brazília és Venezuela) segíti az emigrációs magyarok közösségépítő munkáját. Az út élményeiből riportok is születtek-születnek.

Megrázó, ugyanakkor felemelő élmény egy ilyen utazás. Kis magyar világok alakultak az anyaországtól sok ezer kilométerre, néha egymásról is alig tudva, és elképesztő energiával és vitalitással adják tovább, amit magukkal hoztak abban a pár bőröndben. Néhol persze vesztésre áll a csata, máshol még döntetlenre hozható a mérkőzés, és látam olyan helyet is, ahol egy ideig még biztosan van jövő.

Amikor az útra készültem, elolvastam egy általam addig ismeretlen költő, *Kolumbán Miklós* megrázóan szép versét. Amerikában vannak még magyarok a címe, és így szól: „Amerikában vannak még magyarok. / Ezt úgy vesszük észre, hogy találkozunk velük / az újságokban, a tereken: Mr. Kosa, Pataki, / Pastor, Sabo, Konya. / Csak a születéssel, emlékezéssel van baj: / Legtöbbjük itt született, ide kötik emlékei. / Itt tanulta meg, hogy vezetni jó, vásárolni még jobb. / Csak pár szóra emlékszik, amit a nagymama ajándékozott neki / vagy éppen a nagybácsi, mint valami libbenő ereklyét. / »Madártej, repülni, jó reggelt, debreceni.« / Magyarország csak beszédtema, nem élő agyag, /

A TARTALOMBÓL:

Olvasólevelek	2.o.
Véres megtorlás Aradon 1849 után	2.o.
Saáry Éva: Az emberi jogokról	3.o.
Nagy munka folyt a HKK könyvtárban	3.o.
C-vitamin és paprika	3.o.
Kovács Attila Sportrovata	4.o.
Barkuti Jenő: Magyarországi helyzet	5.o.
A magyar konzulátus fontos közleménye ..	6.o.
Mit hallott az AMH?	6.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi történt	7.o.
Meghívó az 56-os tiszteletadásra	HUFI I.
Itt is kigyúlt a Szolidaritás tüze	HUFI I.
A JUBILEUMI TUTAJTÚRÁRÓL ...	HUFI II.-III.
BALASSI PÁLYÁZATI FELHÍVÁS	HUFI IV.
Sportpályanyitás a Hungáriában	HUFI IV.
Ministro Giacomino: Sárospatak I.	SP I
... y siguen las vivencias en Hungría... ..	SP II
CUMPLEAÑOS EN OCTUBRE	SP II
Noticias desde el Chaco	SP III
¿Qué es un hijo? Las madres lo saben ..	SP III
CALENDARIO OCTUBRE	SP IV

REFORMÁCIÓ

Túrmezei Erzsébet:

„Nem tehetett másképp” (*)

Kiszögezte, s nem tudta, mit cselekszik.
Tudós vitát és tisztulást akart.
Világoljon az Evangélium!
Aranyért nincsen kegyelem!
Bűnbánat nélkül nincs bocsánat!

Ha látta volna már,
Hogy 95 tétele
Mint vihar süvítő szele
Söpör végig országokon, világon,
Ha látta volna a nyomában támadt
Villámos zivatart,
S mint vérfagyasztó vízió,
Szemébelobbant volna máglyák lángja,
Gályarabság és inkvizíció,
Vajon megtette volna akkor is?!

Nem verte volna vissza látomása?
Nem hullott volna ki csontos kezéből
A tételszögező súlyos kalapácsa?!

Luther Márton
(1483-1546)

Lehet... ha nem a Hatalmas keze
Vezette volna tételíró kezét,
Akivel ellenkezni kárhozat,
Aki előtt csak térdre hullni jó...
Lehet... ha nem a Hatalmas szava
Mondta volna: Legyen
Világosság és reformáció!

Kiszögezte, s nem tudta, mit cselekszik.
Nem tudta, hogy a 95 tétel
Útnak indul - és századokon átlép.

Megírta, mert meg kellett írnia.
S kiszögezte, mert „nem tehetett másképp”.

A 95 tételt Luther 1517. október 31-én szögezte ki Wittenbergben, a vártemplom kapujára

(*) Vác Elemér *Antológia*, Buenos Aires, 1975

amit gyúrni lehet mindegyik látogatásnál. / Néha nyolcvan magyar összehajol egy tanyán, / egy tónál, / ízes halászlé, gulyás, könnyező kolbász fölött. / Lehet énekelni, verselni, viccekbe fulladni. / Inhalálni az ideiglenes szépséget! / Azért lélegzik még a lélek, / de kicsit halvány kivülről. / Rejtekhelye egy-két anyától, apától öröklött emlék, / melyet még nem perzselt meg / az amerikai nap.”

Fel lehet tenni persze úgy is a kérdést, minek költik az adófizetők pénzét azokra, akik maguktól mentek el itthonról? Sok mindent meg lehet kérdezni, de ezt nem érdemes - egyrészt sokan azért mentek el, mert nem maradhattak otthon; másrészt a tény attól még tény marad: rengeteg magyar szóródott szét a világba. És ha expedíciókat küldünk ritka növény- és állatfajok tanulmányozására távoli vidékekre, akkor jusson arra is pénz, hogy foglalkozzunk a mieinkkel.

Emigráns

Sok a behoználó - hosszú évtizedekig elintézték őket egy legyintéssel. Egyeseket lefasisztáztak, másokat pedig árulónak tartottak azért, mert elmentek. Könnyű volt nekik a jólétben, mondják ma is sokan, jellemzően olyanok, akik nem élték meg azt a sokkot, amikor két bőrönddel és pár dollárral megérkezünk az ismeretlenbe azzal, hogy holnaptól ez az új ország lesz a hazánk. És akkor még úgy tudjuk: sohasem mehetünk vissza a régiibe.

Folyt. a 2. oldalon

Emlékezzünk 1956 hőseire és áldozataira!

Emlékmű Csömörön a SZU 100 millió áldozatának emlékére

Mitől akartak megszabadulni 1956-ban?

- kik is a kommunizmus igazi áldozatai? -

Mindenek előtt tegyünk különbséget áldozat és hős között! Áldozat az, aki elhull, elvész, áldozattá lesz. Egy a százmillióból. Adat. A hős nem vész el. A hős megdicsőül, s bár lehet százmilliomod magával, példaként fog lebegni fiai, unokái, családja, nemzete előtt.

- Nem a kommunizmus áldozata, hanem 56 hőse a barikádon elhullt pesti srác, vagy Mansfeld Péter, a kivégzett, eltűnt emberek, megnyomorított, elmenekült, visszatoloncolt, félelemtől reszkető emberek mind-mind 56 hősei.

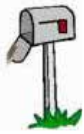
- Nem áldozat, hanem hős a kádári lanyhulás időszakában megfigyelt, lehallgatott, III/III-as aktákon szereplő, ellehetetlenített, kiszorított értelmiségi, vagy pap. A börtönbe zárt Tabodi István, Lénárd Ödön OschP., vagy Oloffson atya is hősök, túlélők: példaképek a posztmodern kor fogyasztói daráló-gépében és pláza-lágereiben sínylő fiatal keresztényeknek. Áldozat a békepap. Áldozat a templomtól elidegenített, gyermekét már meg se keresztelő, KISZ-táborban hepajkodó egész nemzedékünk. Áldozat a beépített vamzer, a kényszerből besúgó, a könyvmegjelenésért aláíró, a dicsőítő verseket fogcsikorgatva megíró, a muszájból szocreálfestő.

- Nem áldozat Wittner Mária takarítónő, hanem hős. Nem áldozat a kitelepített, kulákklistára tett paraszta, hanem a nemzet utolsó, értékeket pusztító életformájában megőrző bástyája. Nem áldozat, hanem hős a munkástanácsokat szervező csepeli munkás. A kispolgár, akinek házat lerombolták, akit burzoá elemként B-listáztak, a cipész, akinek üzletét KTSZ-be szervezték. Nem áldozat, hanem hős.

A nemzet hősei, akik életükkel, helytállásukkal az egész múlt század iszonyatában nekünk példával szolgálhatnak, jórészt már nincsenek itt. Az áldozatok, az igazi áldozatok még mindig élnek, és itt vannak közöttünk. Mert az igazi áldozat, az igazi vesztés nem az, hogy a nemzet hősekkel gazdagodik, hanem hogy elveszít embereket. Személyeket, családokat, generációkat.

A kommunizmus igazi pusztítása nem a kiontott vérben, vagy megnyomorított életek számában, a szétszakított családokban, elhurcoltakon mérhető le, hanem a válások számában, a munkanélküliségben, a szegénységben, a leszakadó egzisztenciák életszínvonalán, az alkoholisták, öngyilkosok, szenvedély és idegbetegek, a pszichiátriai kezelték számának száraz, rideg statisztikai adatain. Az elvesztett lelkeken. Bizony rájuk kell emlékezni, róluk kell megemlékezni, és nap mint nap értük kell tenni, nem csak egy évben egy napon. Minden nap. A hősök példája pedig ehhez csak segíthet. ■

Posztumusz kivonat Rózsa-Flores Eduardo írásából (08.2.26). Köszönet Becske G.

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Levél Süllös Lenkének és Lajosnak Drága, jó „Testvérke” és Bocs!

Ezt a levelet nagy szomorúságunkra e-mail helyett már csak az égi postán tudjuk elküldeni Nektek.

Nem akarjuk „búcsúlevélnek” nevezni - hiszen erősen hisszük, hogy újra találkozunk Isten Atyánk országában! Ti már együtt vagytok szereteteitekkel, nekünk még, úgy látszik, maradt valami tennivalónk itt, a Földön.

Mélyen megrázott tragédiátok, ami szerintünk az egész magyarság gyásza. Csak Ti tudjátok a valódi okot, amit elvittetek Magatokkal. Itt, Santa Fében úgy érezzük: pótolhatatlan barátokat, testvéreket veszítettünk el Bennetek, és az itteni magyarokkal együtt gyászolunk Titeket.

Alulírott személyesen 1947-ben ismeretek meg Innsbruck mellett egy Solbad-Hall-i kisvendéglőben, ahol Te, Lenke szüleiddel, én is szüleimmel ebédeltünk. - Azután Buenos-Airesben a Magyar Katolikus Egyházközség (Comunidad Católica Húngara) ifjúsági csoportját szerveztük meg, ami az ötvenes évek közepéig működött, különböző sikeres rendezvényei voltak. **Szelezky Zita** is több ízben vendégszereplésével emelte ezek fényét. Lassacskán a kenyérkeresési gondok, szüleink megsegítése, majd az idős kihalása folytán az ifjúsági csoport megszűnt. A mi kapcsolatunk is meggritkult. Szüleink meghaltak, én megöszültem és elköltöztünk Santa Fe-be; ennek ellenére összeköttetésben maradtunk. Te irodalmi munkássággal és ragyogó verseiddel beírtad Magad Nemzetünk legnagyobbjai közé! Sohasem tagadtad meg nemzeti lelkedet, mint példaképed, akiről így írtál: *Azt mondtad egyszer, hogyha meghalok, / Addig vissza ne nézettek reám, / Míg el nem érkeztek a győzelemhez, / S meg nem vívjátok otthagytó csatámat! / Testvéreim, vissza ne nézettek! / Hagyjatok ott és lépjétek keresztül / A testemen, ha az útban hever! / Halálom se állítsa le a csatát, / Az én csatámat Nagymagyarorszáért!*

Elmentél a Földről, hogy felkerüljél a Magyar Égre csillagnak! Testvéred Lajos *Bocs* a leghűségesebb segítőtársad volt mindig, óriási technikai szaktudásával és hatalmas fantáziájával.

Ne felejtjük azt a rengeteg segítséget sem, amit a rászorulónak nyújtottatok! Nemzethűségetek mellett ebben megmutattátok emberi nagyságotokat is!

Emléketeket szeretettel őrizzük és - a viszontlátásra! Milliós csókkal:

**Becske Gábor és Bakos Emőke,
Tarafás Iván és Leővey Borka
Santa Fe**

Drága Zsuzsó és Trixi és mindenki, aki fáradhatatlanul bedolgozik az AMH-ba!

Gratulálunk a sok munkátokhoz, és mert elértétek a 100. számot. Mi csak élvezzük és várjuk a következőket, nem is gondolván arra, hogy mennyi munka van mögötte. Gratulálunk, és köszönjük! Csak így folytassátok a Jó Munkát!

Szeretettel

**Tanyi Ildikó és József
Calgary**

Édes Trixiém!

Még itt vagyok Öcsinél - és itt is maradok! Már megkaptam a zöld kártyát. Nagyon jól érzem itt magam. A klíma is nagyon kedvez nekem. Járok a magyar klubokba, a minap meg a Los Angeles-i Szent István templomban voltam misén és ünnepségen. Nagyon szép volt: akinek van magyar ruhája, mind abban jelenik meg, még a kicsi gyerekek is!

Köszönöm, hogy külditek az újságot! Nagyon jólesik olvasni a híreket, bár sokszor szomorúság is van benne. Gyakran beszélek telefonon **Bihar Ildivel** és **Paál Zsuzsival**.

Üdvözlök mindenkit, aki még emlékszik rám! Téged sok szeretettel sókollak **özv. Kalmárné Werth Adri
Los Angeles**

Kedves Szerkesztőség!

A Mindszentynum „Nyílt házat” rendezett augusztus 11-én, és változatos műsorral mutatkozott be. Részemről magyar kézművességi darabokat mutattam be és örvendhettem tetszésüknek!

Szentpétery Judith és a nagy kézügyességgel járó magyaros kisipar

Atilla fiam Budapesten a vívóbajnokság rendezőjeként szerepelt, majd úgyszintén Koreában folytatja útját ottani vívóbajnokságokon. Vagyis nagyban forgatja kardját! Mi mindig beszélgetünk a *Skype* útján - így értesülök a jó hírekről.

Sok öleléssel kívánok mindannyitoknak jó munkát!

Tassné Szentpétery Judith

Nemzeti Gyásznapunk

1849. október 6 : Véres megtorlás

Az 1848/49-es szabadságharc leverését követően a császári haditörvényszék ítélete alapján október 6-án, Aradon kivégezték a magyar honvédsereg 12 tábornokát és egy ezredesét.

Miután a magyarok az orosz csapatok előtt augusztus 13-án, Világosnál letették a fegyvert, a tábornokok úgy hitték, hogy az oroszok megvédelmezhetik őket, de csalódnuk kellett: augusztus 22-én az oroszok elvették fegyvereiket, majd másnap átadták őket az osztrákoknak. Augusztus 25-én érkeztek Aradra, még aznap elkezdődtek a kihallgatások.

A foglyokat felségvétség címén halálra ítélték. **Julius Jacob von Haynau** tábornok, a „bresciai hiéna”, miután a per tárgyalásvezető hadbírájától megkapta az ítéleteket megerősítés végett, október 2-án rendelkezett a kivégzés módzatairól, és október 6-ára tűzte ki a kivégzéseket. Kilenc főtisztet, mint a gonosztevőket, kötélt általi halálra, négyet „kegyelemből” golyó általi halálra ítélték. Az aradi foglyok még reménykedtek, hátha október 4-én, a nevenapján amnesztiát hirdet az uralkodó - ehelyett Haynau végzése érkezett meg. Az ítéleteket másnap hirdették ki. Október 6-án hajnali kettő és három óra között a papok felkeresték a haláraitélteteket. **Aulich Lajos** és **Török Ignác** olvasott, **Lahner György** fuvoláján játszott, **Dessewffy Arisztid** még aludt. Többen még utolsó soraikat vetették papírra búcsúleveleikben. Fél hatkor először a *golyó általi halálra* ítélteteket (**Schweidel József** (*1796-), **Kiss Ernő** (*1799-), **Dessewffy Arisztid** (*1802-), **Lázár Vilmos** (*1815-)) vezették a kirendelt katonaság közé. Mikor a lövések eldördültek, **Kiss Ernő** kivételével hárman élettelenül buktak a földre. Kíszt csak a vállán érte a lövés, ezért több katona közvetlenül elé állt, és újra tűzeltek.

Ezután következtek az *akasztófára ítélt tábornokok*: **Pölsenberg Ernő** (*1813-), **Török Ignác** (*1795-), **Lahner György** (*1795-), **Knézich Károly** (*1808-), **Nagysándor József** (*1804-), **Leiningen-Westerburg Károly** (*1819-), **Aulich Lajos** (*1792-), **Damjanich János** (*1804-) és **Vécsey Károly** (*1807-). Utóbbi büntetését saját apja közbenjárásának köszönhetően azzal súlyosbították, hogy őt akasztották fel utolsónak, így végig kellett néznie társai kivégzését. A kivégzést követően az elítélteket elrettentésül közszemlére tették ki, majd este az agyonlötötteket a sáncárokban, a felakasztottakat a vesztőhelyen temették el. Mivel a kivégzettek ruhái a hóhért illették, ezért a felakasztottakat levetkőztetve helyezték hol a bitófa elé, hol mögé, majd melljük döntötték az akasztófa-oszlopokat is.

*

A Szabadságszobor Aradon

Az 1850-ig tartó kivégzések áldozatainak névsorában szerepel **Szacsavay Imre** országgyűlési jegyző, **Csányi László** kormánybiztos és **Perényi Zsigmond**, az országgyűlés felsőházának elnöke is. Haynau Kempen altábornagyot, a budai kerület parancsnokát szemrehányással illette, mert nem volt képes megakadályozni, hogy **Batthyány** öngyilkosságot kíséreljen meg, emiatt ui. nem lehetett felakasztani, csak golyó által végezhetek vele, mivel nyakütőereit vágta fel a kivégzés előtti éjszakán.

Haynau ténykedésének mérlege: 3000 bírósági tárgyalás, több száz bebörtönzött, 111 kivégzett ember. Az osztrák tábornok a megtorlástól azt várta, hogy a magyarok megbékélnek a fennálló helyzettel. 1849. november 20-án a Lánchíd ünnepélyes átadásán is részt vett, mint Pest-Buda díszpolgára.

Mindaddig megszállott módjára folytatta ténykedését, míg **Ferenc József** 1850. március 26-án 36 magyar tisztet kegyelemben nem részesített. Ekkor sértve érezvén magát tiltakozott a királyi határozat ellen, majd ennek elutasítását követően egészen június 15-ig késleltette a tisztek szabadon bocsátását. A kormányzat és Haynau között több ízben is nézetkülönbség alakult ki, s július 6-án Haynaut nyugállományba helyezték.

Ezek a kivégzett férfiak tudták, hogy törvénytelenül ítélik el őket, ártatlanul halnak meg, de férfiként, emelt fejjel vállalták a halált anélkül, hogy egy pillanatig is megrendült volna meggyőződésük: ők a magyar szabadságért harcoltak, s vállalták a mártírsorsot, ezzel is példát mutatva követőiknek. Emberi mivoltukban el lehetett őket pusztítani, példájuk viszont tovább élt, nem tudta eltörölni az önkény. ■

(Forrás Gödöllői Szolgálat 2007.10.11)

Öt kontinens ...

Igen, Kanadában és Amerikában, bizonyos értelemben könnyebb az élet. De az első generációs kivándoroltaknak nem ott élnek a gyerekkori barátaik, a családjuk nagyobbik fele, nem oda kötnek az emlékeik, így lelkük egy része örökre otthon maradt. A második, harmad- vagy sokadik generációs magyarok esetében pedig mi tartozunk köszönettel, hogy nem lazultak fel kötődéseik az olvasztótégelyben, és a sokfelől érkező nyomás ellenére is ragaszkodnak gyökereikhez és nyelvükhöz.

Vannak nemzetek, amelyek jóval korábban észrevették emigrációs nemzet-társaikban a lehetőségét. Ha már úgy alakult, hogy elhagyták az országot, használjuk ki a kapcsolataikat - gondolták a románok, szlovákok és még sokan mások, és dollármilliókba kerülő állami programokat hoztak létre azért, hogy ne lazuljon a kötelék az eltávozottakkal.

Folyt. az 1. oldalról

Magam is tapasztaltam, hogy ortodox katedrálisok épülnek a világ nagy városaiban az ott élő románoknak, és a pápa pontosan számon tartja, ki hol és mivel dolgozik. Ha a román érdeke úgy kívánja, megkeresik őket otthonról, és finoman arra kéri: emelje fel a szavát a régi hazája érdekében. Kevesen mondanak nemet.

A **Kőrösi Csoma Sándor-ösztöndíj-program** az első olyan lépés, amely abba az irányba mutat, hogy Budapest is kezd komolyan venni az emigrációban élő magyarokat. Gesztusok voltak korábban is persze, de hatékony, tudatosan átgondolt döntés kevés akadt. Jó látni, hogy működik az elképzelés: az elmúlt két hétben csupa keményen és határozatosan dolgozó fiatallal találkoztam, akiket hamar megszerettek az őket befogadó magyarok. Bábszínház és gyerekklub alakult Torontóban, hogy a kicsik is rendszeresen megtanuljanak magyarul, az Egyesült

Államokban pedig a cserkészletben van a legerősebben a magyarságot megtartó erő. Külön történet Latin-Amerika: megrázó volt látni a venéz újszocializmusban vergődő, állandó életveszélyben lévő magyarok görcsös ragaszkodását egy távoli, sokkal békésebb anyaországhoz. Argentína is hasonló pályát bejáró ország, évről évre rosszabb lesz a helyzet, és itt is előreszik a magyar kolónia - lassan már csak az értékmentésben lehet gondolkodni. Brazília a másik véglet - a világ gazdaságában is egyre jelentősebb országban az ott élő magyarok többek közt ugródeszkat jelenthetnek - és sok esetben jelentenek is - az anyaországi vállalkozóknak a nemzetközi sikerhez.

*

A diaszpórában élő magyar nem teher, nem szégyellni való rokonság vagy olyan amerikai nagybácsi, aki csomagot küld karácsonyra. Hanem egy speciális

helyzetben lévő magyar, akit nemcsak illendő, hanem kötelező is emberszámba venni, és lehetőségeink szerint segíteni magyar identitása megtartásában. Az emigrációs magyaroknak volt egy legendás cserkészvezetőjük **Cseh Tibor** személyében. Ő írta a következő sorokat: „Idegen földön ez az ösvény bizony meglehetősen kacskaringós. Ezért az emigrációs vezető típusa nem lehet sem a mázsás-szavú népvészér, sem a forrófejű hazafi, hanem csak a céltudatos, csiszolt diplomata. Erre a diplomáciára kellene a magyar fiatalságot megtanítanunk. Meg kell tanulnunk diaszpórában élni.”

Azt hiszem, ezt a technikát nekünk, anyaországban élőknek sem ártana megtanulnunk. ■

*Argentína Nagy Szebasztian (Buenos Aires, HKK munka, 1. beszámolóját 3.o.) és Zsonda Márk (Chaco, tanítás, 1. AMH N° 100/101) jött ki. Szerk.

Mi folyt féleven át a Hungária kölcsönkönyv- és levéltárban? - beszámol a magyarországi ösztöndíjas, első személyben -

Életemben immáron másodszer áprilisban jöhettem Argentínába, ezúttal a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Nemzetpolitikai Allamtitkársága által kiírt *Kőrösi Csoma Sándor Program* (továbbiakban: KCSP) egyik ösztöndíjasaként. Nyertes pályázóként bizalmat kaptam, hogy 2013. április és július illetve 2013. augusztus és szeptember közötti időszakokban feldolgozhassam az Argentínában található magyar könyvtári-levéltári örökséget. Azért is nagy dolog mindez, mert a rendszerváltás óta eltelt több mint 20 évben soha nem indult a KCSP-hez hasonló program, amelyen belül is egyedülálló a hagyatéki feldolgozási munkakör.

Mentorom, **Haynalné Kesserű Zsuzsanna** segítette a legtöbb kérdésben eligazodnom. Április folyamán vele és férjével, **Haynal Alajossal** egyeztettem munkámat. Célkitűzés volt a nem beiktatott, de a *Hungaria Könyvbarátok Köre (HKK)* gyűjteményében lévő, emigrációban kiadott újságok, emigrációban megjelent könyvek duplum példányainak és a levéltári anyagok bizonyos hányadának eljuttatása egy magyarországi közgyűjtemény számára, ill. az 1945 előtt Magyarországon megjelent könyvek eljuttatása a Kárpát-medence elszakított területein élő magyar közösségek számára. A könyvtárban szintén nagy számban lévő, 1945 után Magyarországon kiadott könyvek pedig Buenos Airesben maradtak. A rossz állapotú könyveket selejteztük. A nem beiktatott, részben átnézetlen hagyatékokat is feldolgoztam.

Az átnézendő könyveket a munkafolyamat során négy csoportba osztottuk: 1./ Magyar közgyűjteménybe szánt emigrációban megjelent anyagok; 2./ Elszakított területekre küldhető, itt fölös 1945 előtti Magyarországon kiadott könyvek; 3./ 1945 utáni Magyarországon kiadott könyvek a helyi kolónia használatára; 4./ Használhatatlanná vált anyagok kisselejtezése.

Ennek következtében több mint 2000, az elszakított területekre szánt és több mint 1000 emigrációban kiadott kötetet csomagoltam be. Ehhez kell hozzávennünk a nagymennyiségű újság- és folyóirat adományt, amelyek között olyan raritásokat találunk, mint a magyar közgyűjteményekből eddig hiányzó *Hatikva* újság lapszámai. Ez összesen mintegy 100 doboznyi adomány Magyarország számára. Az emigrációban kiadott könyveknél ügyeltünk rá, hogy a törzskönyvtárban lévő iktatott példányokon felül

egy-egy darab elzárt kötelepéldány is maradjon a HKK-ban.

A HKK törzskönyvtárát ezen kívül gyökeresen átalakítottuk. Több mint 1600 kötetet az olvasó- és a helyhiányra való tekintettel kiiktattunk. Ennek következményeképpen a könyvtár új arculatot kapott: átjárható, áttekinthető, emberbarát rend alakult ki. Másrészt az iktatott állomány emigrációban kiadott könyveihez szinte egyáltalán nem nyúltam, ui. ez az, amely a könyvtár jellegét és gerincét adja: ezek azok a művek, amelyek az argentinai magyar kolónia egykori szilárdan keresztény és nemzeti beállítottságát, a kolónia múltját tükrözik. Odafigyeltem arra, hogy a magyar és nemzetközi történelem, művelődéstörténet, néprajz, földrajz, stb. témáknak megmaradjanak a legfontosabb, magyar nyelven kiadott alapművei. Így a kolónia tehát teljességgel hozzáférhető a jövőben is, magyarul, mindennemű magyar és nem magyar irodalomhoz.

A rendrakási folyamat már mutatkozik...

A KCSP idején a könyvtárba többszöri alkalommal érkeztek szállítmányok, frissen elhunytaktól érkező hagyatékok. Ezeket a könyveket a már fennmilitett kritériumok szerint szortíroztuk szét. Hagyatékokba személyesen is ellátogattam, és tudatosan törekedtem az Argentinában még talán fellelhető történelmi személyiségek hagyatékaiknak felkutatására. Így járhattam Santa Fe városában és a Córdoba tartomány hegyvidékén fekvő Los Cocos helységben is. Előbbiben **Becske Gábor** barátom, **Horogh Zoltán** és **Tarafás Iván** segítettek munkámat, míg utóbbiban **Jánszky Laci** barátom.

Bízunk abban, hogy a gondosan válogatott és becsomagolt adományok mihamarabb visszatérjenek az „óházába”, Magyarországra. Én személy szerint az itt töltött közel fél év kedves emlékét viszem magammal!

Nagy Szebasztian

Film készül Ferenc pápa életéről

Az első latin-amerikai pápa - a korábbi Jorge Bergoglio bíboros - a formalitásokkal kevesebbet foglalkozó, közvetlenebb stílusú vezetője lett az egyháznak. Most Alejandro Agresti, argentin rendező keze alatt életéről film készül spanyol és olasz nyelven, a volt bíboros ifjúságától papává választásáig.

A rendező szerint „jobban érdekel, hogy belemerüljek ennek a rendkívüli

személyiségnek a belső világába, bemutassam, hogyan döntött elhivatottsága követéséről, és hogyan vetette össze hitét az értelemmel 14 évig jezsuitaként tanulva, mielőtt felszentelték volna”.

A pápát Rodrigo de la Serna argentin színész játssza. A forgatás Argentínában, Olaszországban és Németországban zajlik majd. A bemutatásnak időpontját még nem tűzték ki. (MTI 013.IX.3)

Október 3. vasárnapján
gondoljunk Mamánkra!

Éljen! Felfedeztek minket!
1492. október 12

Saáry Éva (Lugano):

Elmélkedés az emberi jogokról

Akaratlanul a kommunista időkben közszájon forgott vicc jut az eszembe:

Kohn bácsi bemegy az útlevelel-hivatalba:

- Ki szeretnék vándorolni Amerikába.
- Miért?
- A homoszexualitás miatt.
- ???
- Az én fiatal koromban még tiltották. Később megengedték. Nem akarom megvárni, hogy kötelező legyen!

Am most már nincsen hová kivándorolni! A kormányok legfőbb gondja (ha „szalonképesek” akarnak lenni a liberális baloldal szemében) az egyneműek szerelmének a támogatása, elfogadottá, sőt törvényessé tétele. Az „emberi jogok” elsősorban rájuk vonatkoznak.

Franciaország, ha jól tudom, a 16. állam, ahol kimondták a „házasság mindenkiné” a jelszavát, amit ugyan sokan és hevesen vitatnak, de nincs mit tenni.

Házasság? - Nézzük csak, mit mond róla az etimológiai szótár: „Férfinak és nőnek jogilag elismert és szabályozott életközössége”. Hm. Ezek szerint az egyneműek kapcsolatára nem lehet használni ezt a szót.

Persze, ne gondolja senki, hogy ellene vagyok a viszonyok rendezésének. Ez a jelenség mindig létezett (az állatoknál is fellelhető), bár nem értem, miért kell annyira büszkélkedni, dicsekedni vele. A harsány és izléstelen *gay pride* felvonulások szükségességét pedig végképp nem tudom támogatni.

Ki kellene találni valami új meghatározást: „élettársi szerződés”, „szabályozott együttélés”... vagy mit tudom én. Törjék rajta fejüket a nyelvészek!

A C-vitamin és a paprika:

SZENT-GYÖRGYI ALBERT

Nobel-díjas tudós

Szent-Györgyi Albert Budapesten született 1893. szeptember 16-án. Tanulmányait a Lónyai utcai református gimnáziumban végezte, majd a budapesti tudományegyetemen folytatta, ahol 1917-ben orvosi oklevelet szerzett. Az I. VH-ban medikusként vett részt, de megsebesült, és hamarosan leszerelték. Ezután külföldön: Pozsonyban, Prágában, Berlinben, Leidenben, Groningenben folytatott tanulmányokat, a biológia, az élettan, a gyógyszerészet, a bakteriológia, majd a fizika-kémia terén. Ezt követően Cambridge-ben, F.G. Hopkins biokémiai székén megszerezte 2. doktorátusát, ezúttal kémiából, majd E. C. Kendall támogatásával egy évig az Egyesült Államokban dolgozott. Klebelsberg Kunó akkori kultuszminiszter 1931-ben hívta Cambridge-ből Szegedre. A munkássága nyomán alakult tudományos műhelyek a későbbi évtizedekre megalapozták az egyetem nemzetközi elismertségét.

1931-től 1945-ig a szegedi tudományegyetem orvosi vegyészeti intézetének professzora, 1945 és 1947 között a budapesti tudományegyetem orvosi karának biokémia professzora. 1947 végén elhagyta az országot, és a Boston melletti Woods-Hole-ban telepedett le, ahol 1947 és 1962 között az Egyesült Államok Izomkutató Tudományos Intézete tengerbiológiai laboratóriumának igazgatója, 1962 és 1971 között a Dartmouth-i Egyetem professzora. Kapcsolatait Magyarországgal mindig fenntartotta. 1986. október 22-én halt meg Woods Hall-ban.

Az 1920-as évek végén Szent-Györgyi ismeretlen anyagot talált a mellékvesében. Megállapította összetételét (C₆H₈O₆), és hexuronsavnak nevezte el

Ezeknek a furcsa pároknak a részére kétségtelenül új törvényeket kell hozni, hogy hivatalos téren - adózás, öröklődés, segélyfelvétel... stb. - biztosítva legyenek. (Közbevetőleg jegyzem meg, hogyha egy napon a muzulmánok lesznek uralmon, a *Saria* alapján egészen másképpen fognak értelmezni és megítélni mindent). Európában, Amerikában azonban egyelőre az „emberi jogok” a homoszexuálisokra hangsúlyozottan vonatkoznak.

De! De, egészen másképpen áll a helyzet a gyermekek adoptálásának az esetében, mivel - horribile dictu! - nekik is vannak, lehetnek „emberi jogaik”. Ki beszél erről? Ki képviseli az érdekeiket? Ki kérdezi meg őket, hogy akarnak-e egy ilyen rendhagyó „családba” kerülni? Egyáltalán, milyen idős kortól illetik meg őket az „emberi jogok”? Már az anyaméhben (jaj, az abortusz körüli viták!), vagy miután meglátták a napvilágot? Csupán az iskolába kerülve? Esetleg, nagykorúságuk elérésekor? Ki ad erre megnyugtató és pontos választ?

Képzelnék el, milyen helyzetbe kerül a szerencsétlen gyermek, akinek két apja, vagy két anyja van! Hogyan közli ezt az osztálytársaival? Azok hogyan fogadják? Az iskolások még nem tanultak meg alkoskodni, és nagyon kegyetlenek tudnak lenni. A *gay*-együttélésből jövőket okvetlenül kifigurázzák, kigúnyolják, esetleg ki is közösítik, melynek következménye életre szóló lelki sérülés.

Sok probléma van manapság a fiatalokkal (legalábbis a még fehér országokban). Növekszik a kábítószer fogyasztók, az öngyilkosok száma. Igen veszélyes dolognak tartom ezeknek „futószalagon” történő szaporítását! ■

Szent-Györgyi Albert
1893-1986

(Kligl Sándor szobrász műve)

(1928). Hazatérve, Szegeden olyan növényi forrást keresett, amelyből nagyobb mennyiségben lehet kivonni hexuronsavat. Erre a célra a szegedi paradicsompaprika kiválóan megfelelt: 10 liter présnedvből 6,5 gramm hexuronsavat állítottak elő. 1932-ben Szent-Györgyi - és tőle függetlenül J. Tillmans - a hexuronsavat azonosította a C-vitammal. Javaslata a hexuronsavat a skorbut elleni hatásra utalva aszkorbinsavnak nevezték el. Szegeden a paprikából kiinduló C-vitamin gyártás módszerét is kidolgozták.

Az 1937-es élettani-orvosi Nobel-díjat Szent-Györgyi Albert nyerte el „a biológiai égésfolyamatok, különösképpen a C-vitamin és a fumársavkatalízis szerepének terén tett felfedezéseiért”.

Már Szegeden kezdett foglalkozni az izom működésével, és sikeresen vizsgálta az izom fehérszálak szerepét az izomösszehúzódnásban (1940-42). A szubmolekuláris vizsgálatok után érdeklődése később a rosszindulatú daganatok felé fordult. Két évtizeden át foglalkozott a sejt szintű szabályozás jelenségeivel.

A Magyar Tudományos Akadémia levelező (1935), rendes (1938), majd 1945. május 30-án tiszteleti tagjának választotta. 1987-ben a Szegedi Orvostudományi Egyetem felvette nevét.

Néhány fontos műve: *Studies on Biological Oxidation and Some of its Catalysts* (Budapest-Leipzig, 1937), *Chemistry of Muscular Contraction* (New York, 1951), *Bioenergetics* (New York, 1957), *Bioelectronics* (New York, 1968); magyarul: *Egy biológus gondolatai* (Budapest, 1970), *Az élő állapot* (Budapest, 1973), *Az élet jellege* (Budapest, 1975), *Válogatott tanulmányok* (Budapest, 1983).

BRAZÍLIA...

- magyar szemmel

Eszter
blogjaMagyar lány
a brazil ELLE
magazin
címlapjánA brazil ELLE címlapján
2013 júniusában
Mihalik Enikő látható!

(D.E.)

Pazar tavasz a brazil pantanalban

Kovács Attila

SPORTROVATA: Víz - víz - víz...

Gyarmati Dezső, a medence császára

Életének 86. évében,
augusztus 18-án elhunyt
Gyarmati Dezső, a Nemzet

Sportolója. Halálával minden idők legeredményesebb vízilabdázója távozott el, az egyedüli sportember, aki játékosként és edzőként összesen négy olimpiai bajnoki cím részese lehetett a sportágban.

Gyarmati Dezső 1927. október 23-án született Miskolcon. Kicsi gyermekkorától kezdve vízilabdázott. A Gamma, majd a Csepel után Újpesten vált igazi, vérbeli pólóssá, ahol 1947-től játszott. Csakhamar a válogatottba is bekerült, 1948-ban már szerepelt a londoni olimpián bronzérmes szerző együttesben. Innentől kezdve 1964-ig valamennyi olimpián részt vett, és ez alatt a tizenhat év alatt az egyetemes magyar sport legeredményesebb tagjai közé emelkedett. Háromszoros olimpiai bajnok, és egyszer-egyszer ezüst-, illetve bronzérmes is nyert. Szövetségi kapitányként szintén olimpiai-, világ- és Európa-bajnok lett a magyar válogatottal.

Gyarmati Dezső - mint a kiemelkedő sportemberek többsége - nem volt érdektelen a közélet, a haza sorsa iránt sem. 1956-ban éppen a 29. születésnapján vette kezdetét a forradalom. Bár ekkor már javában folyt az olimpiai felkészülés, Gyarmati Dezsőt ez nem gátolhatta meg abban, hogy részese legyen a fejleményeknek. A Széna téren állt a felkelők közé és építette a barikádokat. Mintegy három évtizeddel később, a rendszerváltás hajnalán, amikor remény mutatkozott a kommunizmus bukására, ismét politikai szerepet vállalt.

Gyarmati Dezső mozgalmas és páratlanul gazdag életútját a kommunizmus

bukása után állami és sportolói szinten is magas elismerésekkel jutalmazták. 2002-ben Magyar Örökség Díjat kapott, majd 2008-ban Budapest díszpolgárává avatták. 2010-ben átvehette a Magyar Köztársasági Érdemrend nagykeresztjét, tavaly ősszel pedig Pesti Srác-díjjal tüntették ki. 2004-ben az első között választották a Nemzet Sportolójává. A Magyar Olimpiai Bizottság életműdíjjal jutalmazta, a nemzetközi olimpiai mozgalom pedig a NOB Olimpiai Érdemérem ezüst fokozatával tisztelgett kiemelkedő pályafutása előtt.

Utolsó éveiben mindent megtett súlyosan beteg felesége, Bara Margit ápolásáért, életének könnyítéséért. Amint fogalmazott, ez maradt számára az utolsó nagy feladat. Halálával nemcsak a honi sportélet lett örökre szegényebb, de sajnós imádott felesége is elveszítette legfőbb támaszát.

Gyarmati Dezső egész életében épített. Játékosként a formás, góllal végződő támadásokat, forradalmárként a Széna téri barikádokat, később szövetségi kapitányként pedig az olimpiai-, világ és Európa-bajnok pólóválogatottat. Halálával és köszönettel tartozunk neki mindezért! Nyugodjék békében!

Krisztina királynő elismerése

Augusztus 20-a alkalmából **Áder János** köztársasági elnök a Magyar Szent István Renddel tüntette ki **Egerszegi Krisztinát** és **Lámfalussy Sándort**. A Magyar Szent István Rend a legmagasabb állami kitüntetés, amely - a Mária Terézia

királynő, Magyarország apostoli királya által 1764. május 5-én alapított Szent István Rend 2011-es megújításaként - a Magyarország érdekében tett legkiemelkedőbb, különleges érdemek, kimagasló életművek, nemzetközi téren szerzett jelentős értékek elismerésére szolgál.

A magyar sportszeretők körében csak **Krisztina királynőként** emlegetett **Egerszegi Krisztina** vitathatatlanul rászolgált a kitüntetésre. Páratlanul sikeres sportpályafutása alatt öt olimpiai bajnoki címet, valamint számos világ- és Európa-

bajnoki címet szerzett. 1988 óta ő a legfiatalabb magyar olimpiai bajnok. 1999-ben jelölték az AIPS évszázad sportolója szavazásra. 2000-ben a XX. század legjobb magyar női sportolójának választották.

Úszókarrierjét az 1996-os, atlantai olimpia után fejezte be. Gyakorlatilag teljesen visszavonult, igen ritkán nyilatkozik, az úszóversenyekre sem jár ki. Napjainkban a lehető legfontosabb hivatást, az anyaságot gyakorolja. Három gyermek büszke és boldog édesanyja, aki immár 14 éve él házasságban férjével.

A díj átadásakor Áder János kiemelte, hogy ez a legmagasabb állami kitüntetés, amelyet magyar ember kaphat. Mi ehhez azt tehetjük hozzá: Egerszegi Krisztina méltán kapta meg ezt az elismerést!

Hallgattak a nagyhatalmak a felvidéki magyarság tragédiájakor

„A közel hetven éve hozott, a felvidéki magyarokat jogaiktól megfosztó és formálisan még mindig érvényben lévő **Beneš-dekrétumok** a mai napig mérgezik Szlovákia, Csehország és Magyarország viszonyát. Miért adták ki őket, és milyen következményekkel jártak a szlovákiai magyarságra?

Az I. VH-t követő nagyjából 3 évtized Európa számos kisebbségi csoportja számára tragikus következményekkel járt. 1923-ban pl. egy lakosságcsere-egyezmény eredményeként másfél millió görögnek kellett távoznia Törökországból, félmillió török pedig Görögországot kényszerült elhagyni. A cél ebben az

A jogfosztás: „Azok a német vagy magyar nemzetiségű csehszlovák állampolgárok, akik az idegen megszálló hatalom jogszabályai értelmében német vagy magyar állampolgárságot szereztek, az ilyen állampolgárság megszerzésének napján elveszítették csehszlovák állampolgárságukat. (...) A többi német vagy magyar nemzetiségű csehszlovák állampolgár e dekrétum hatálya lépésének napján elveszti csehszlovák állampolgárságát.”

esetben is az *etnikailag tiszta nemzetállam* létrehozása volt. A „homogén, tiszta nemzetállam” gondolata még a II. VH-t követően sem került le a napirendről, hiszen 1945 nyarán a háborúban győztes nagyhatalmak vezetői Potsdamban - sok egyéb kérdés rendezése mellett - hivatalosan is megállapodtak abban, hogy a német

kisebbséget Lengyelországból, Csehszlovákiából és Magyarországról a német területekre kell áttelepíteni (12. pont). Ez meg is történt: a háborút követő években 10 milliónál is több német volt kénytelen elhagyni szülőföldjét, 200 ezren Magyarországról is távoztak...” (Keisz Agoston, Origo)

Bartusz Réka (Felvidék):

Igazgatói mizéria

Az ember hamar rájön, hogy a politikai síkon hozott döntések (a mi esetünkben: lemondások) mennyire kihatással vannak gyakorlatilag bármilyen intézmény, közösség léteire. Jelen esetben egy nem akármilyen, felvidéki magyar intézmény sorsára!

A történet kezdete június végére vezethető vissza. Meleg, forró napsütéses péntek reggel. Úgy indultam a munkahelyemre, hogy gondolataimmal már a másnap kezdődő táborban jártam (1. beszámoló AMH szept. Szerk.). Mielőtt beléptem volna az ajtón éppen előttem ment fel egy ismeretlen hölgy, borítékkal a kezében. Akkor még nem is sejtettem, hogy a levél, amit ő kézbesített, milyen nagy lavinát fog elindítani.

Semmi sem marad titokban, így hamar kiderült a boríték tartalma. Sokként ért mindenkit: a kormányhivatal miniszterelnöke azonnali hatállyal leváltotta **Héglí Dusant**, az Ifjú Szívek Táncszínház igazgatóját. Döbbenet álltunk,

szinte szóhoz sem tudtunk jutni. Nem értettük az egész helyzetet, hisz alig két hónappal ezelőtt került meghosszabbításra a szerződése, amelyben újból, jobb feltételekkel nevezték ki az igazgatói posztra. Azonnal találgatások, kérdések sokasága merült fel. Kinek a keze lehet benne? Talán egy rosszakaróé. Bizonytalanná vált a helyzet mindenki számára.

Augusztus elején, mondhatni titokban a kormányhivatal kiírta a pályázatot az igazgatói poszt betöltésére. Nevetséges és egyben szomorú, ahogy a kiírás felkerült az internetre. A kritériumok közt nem szerepelt a magyar nyelv ismerete, holott a felvidéki magyarság egyetlen professzionális táncszínházáról van szó. Ami még megdöbbentőbb: a pályázónak nem kell a művészethez, kultúrához sem értenie. Elég a hároméves, közelebbről nem meghatározott vezetői tapasztalat. Ez is bizonyítja a feltételezést, hogy ártó szándékú erők állnak a háttérben, ráadásul gyorsan, mintegy suba alatt akarják „elintézni” a dolgokat.

Miután lejárt a beadási határidő, ami csak rövid két hét volt, csupán csak annyit sikerült kideríteni az újságíróknak, hogy négy pályázó van. Ha minden így igaz, akkor még szeptemberben kiderül, ki is lesz az új igazgatónk, milyen szakmai háttérrel rendelkezik, mik a tervei a táncszínházunkkal. Félő, hogy nem sok jóra számíthatunk.

ifjú Szívek
TÁNECNE DIVADLO
TÁNC SZÍNHÁZ

Az élet, a munka megy tovább. Nem álltunk meg, nem állhatunk meg, hiszen célunkat tovább kell folytatni. Az őszi évadot elkezdjük, szervezzük a fellépéseket, a turnékat. Táncolunk, műsorokat adunk, terjesztjük népi kultúránkat, mindezt *ifjú szívvel*. Csak remélni és bizakodni tudunk, hogy amit elkezdtünk még nagyon sokáig tudjuk folytatni, minden gond és baj nélkül. ■

Így élünk, éldegélünk . . .

Ez a nyár is elmúlóban van; ami még hátra van belőle az már inkább amolyan nosztalgizásra, emlékek keresgélésére jó. Mi, idősebbek szívesen emlékezünk a régi nyarakra. Talán azért, mert a télre való felkészülés egyre nehezebb. Sőt - egy koron túl kifejezetten nehéz: fogy a lendület és az erő. Lassan több pénz kell gyógyszerekre, mint tüzelőre... Már a legkisebb munkákhoz is fogadni kell valami segítséget. S ugye ilyenkor mélyre kell nyúlni a pénztárcákba. Ki kellene cserélni a már a tél végén betegeskedő, velünk öregedő radiátorokat is, noha ezt a tavasz közeledtével egy kézlegyintéssel könnyedén elintéztük. Mondván: van rá még idő bőven...

S lám, az idő őszi eső formájában veri már az ablakot... Ahol akad unoka, ott az iskolakezdési kiadások is terhelik a zsebeket. Mert ugye ilyenkor már egy új cipő, kabát is dukál, hisz a tavalyi megint szűk lett... Ki segíthetne ilyenkor, ha nem a nagymama, vagy a nagypapa? S bizony egy jobb iskolatáska ma már tízezer forintnál kezdődik. A nagymaminak pedig a három évvel azelőtti cipője is majdnem olyan, mint az új, mert ő tud rá vigyázni...

*

Hajdan vidéken ilyenkor jött el a munka dandárja. A szüret, az őszi betakarítás. Valamikor faluhelyen ez volt a legfontosabb esemény. Aranysárgára, mézédre változtak a szőlőfürtök. Ki lett tűzve a szüret napja, s elment a levél a pesti rokonokhoz, hogy számítanak rájuk a nagy eseményen. S eljött a várva várt nap. Lehetett csodálkozni, mekkorát nőttek, milyen barnák s milyen szépek lettek a lányok. A kényelmes footelekhez szokott pesti lányok illedelmesen feszengtek a fából fabrikált présházi padokon, amik régen kiszolgálták már a nekik szánt időt, de nem lehetett őket eldobni, mert azt még a dédnagypapa faragta szekercével. Aztán jött a szőlőszedés, puttonyozás, darálás, mustpréselés, izzadság törölgetése, viccek, régi történetek mesélése. S hát a sok jó falatot, a töltött káposztát s az óbort se feledjük, ami mindig jobban sikerült, mint az előző évi! Végül estefelé elérkezett a búcsúzkodás, csomagolás ideje. Megteltek a szatyrok-kosarak illatos körtével, zamatos szőlővel, musttal és óborral, mondván: Pesten ilyen úgy sincs... S elénekelték a nagypapa nótáját, amit már csak most értünk meg igazán: *Látlak-e még, fecskemadár? Lesz-e tavasz, lesz-e még nyár?*

Az állomáson, amikor megindult a gőzös sokáig integettünk egymásnak. A mozdony pedig jószágú, gőzzel kevert szürke füstöt hűzött. - Mindez már csak emlék. Nincsenek már gőzösök. Lovaskocsi is csodaszámba megy. Beroskadnak a présházak, elvadultak a szőlők. Szétszóródtak a családok. Alig-alig pislákol már a régi jó rokon kapcsolat. Valami nagyon megváltozott, elromlott. Elidegenedtünk egymástól - mondják. S megállapítjuk: ez az ősz se a régi már.

*

Hosszúra nyúlt története van ennek a változásnak, amit egyszer érdemes számba venni itt, az Argentínai Magyar Hírlapban, ha már máshol nincs rá igény.

A magyar vidék gerincbénulása igazán a 60-as években a nagy Tsz-szervezésekkel teljesedett ki. Mint tudjuk, jött a központi parancs: közösen kell azután munkálkodni! Ez nem ment könnyen. A „közösbe” pofozott falu ekkor rogyott térde másodszer. Aki tehette, pánikszzerűen menekült az iparba, s jöttek a gépek, traktorok, kombájnok, amit természetesen az idő hozott, de a „szocializmus adományai” közé lett sorolva. A föld-

művelő munka elvitathatatlanul könnyebbé vált. A magyar föld pedig hozta az eredményeket. Am a fizetség nagyon kevésnek bizonyult. Kitalálták hát a háztáji gazdálkodást, ami magyar találmány volt.

Tegyük hozzá: 56-után, az „emberarcú szocializmus” idején mintegy kegyelemgyakorlásból megengedték a szovjetvezetők ezt a kiskaput... Mindenkinek lehetett egy holdnyi ún. háztáji földje s kis szőlője a domboldalakon, ahol kedvére gazdálkodhatott. Ami azt eredményezte, hogy a közös munka után még otthon tovább folyt a gürcölés. Az így termelt árut, jószágot felvásárolták a feldolgozó üzemek. És folyt a munka végkimerülésig. Ahogy akkor viccesen mondták: *dolgozni kell látástól mikulásig...*

No de ebből a robotolásból jutott is, maradt is. A munka mindig megtermi a gyümölcsöt! A szakmát tanult fiúk csakhamar kitalálták, hogy lehet régi motorokból háztáji traktort fabrikálni. Ezeket a lassú járműveket nevezte a nép, hangjuk után, *csettegőknek*. Ezekből az I. VH után készült motorokból átalakított csettegők lettek a háztáji gazdaságok erőforrásai. Természetes dolog volt, hogy egy valamire való családnak van egy kis parcellája hegyoldalon, s van egy csettegője, amivel megtermeli az életnek valót, zöldség félét, szőlőt s egyéb gyümölcsöt, amit el lehetett piacozni. Így élt és gyarapodott a magyar vidék, dacolva a szocializmussal.

Hétvégeken hazatértek a korábban iparba menekült rokonok és kivették részüket az „otthoni” munkából, amit befőttek, kolbászkok, szalonnák formájában jutalmaztak az otthoniak. Ez volt az a „magyar csoda”, ami által a szocialista táboron belül elnyertük a *legvidámabb barakk* címet.

*

S egyszer csak, váratlanul, jött a rendszerváltás. A mezőgazdasági üzemeket vagyongjegyekre osztották, amit pillanatok alatt elértektelenítettek *valakik*, valahol (?). Kárpótlási jegyeket adtak az egykor államosított és Tsz-be vitt vagyonok, javak után, amit felvásároltak az ügyvédek s az egykori vezetők. Rádióban, tv-ben ui. azt mondták reggeltől estig, hogy a kárpótlási jegy WC papírnak se lesz jó... Naponta közölték a hírekben, hogy már csak ennyit, már csak annyit ér a kárpótlási jegy! Sokan hittek ennek a tv-ben hallott „igazságnak”, s fillérekért eladták vagyongjegyeiket, amin jobb esetben színes televíziót, ventilátoros csillárt vásároltak... A bölcsőbbek kivárták, és földre váltották jegyeiket. Amde kezdetben ők se jártak sokkal jobban.

Jöttek a privatizációk s vele a szigo- rítások. A Magyarországra települő élelmiszerláncok nem tűrhették a konkurenciát. Rendeltek hát néhány hírt és útnak eresztettek néhány gazembert. No persze meg volt ennek is a forgatókönyve. Megírta az újság, hogy valahol téglaport és festéket keverték a piacon árult örölt paprikába! S folytak az újabb mérgező újságcikkek, amelyekben már követelték, hogy tiltsák be, de azonnal, a piacon való paprikaárúsítást mielőtt még megölnek valakit. A kistermelők védelmében persze nem szólalt meg senki. Nem mondták el azt, hogy a magyar termelő nem tör téglaport, nem bajlódik festékekkel, mert sokkal egyszerűbb, ha jó paprikát termel, amihez ért, s amit örömmel megvásárolnak a kuncsaftjai jövőre is. Dehát a falusi nép nem tudott újságcikkeket rendelni... Betiltották hát a paprikaárúsítást.

S erre a sorsra jutott később a jófajta rozmaringos borocsa is, ami tölgyfahordóban érett a „hegyen”. Heteken át hozta az újság, hogy pancsolják, műtrágyából készítik a bort... Betiltották hát a bor

piaci árusítását is. A füstölt hús, vágott baromfi és a tejtermék árusítása is erre a sorsra jutott. Ez volt a vidéki létnek az utolsó döfés.

*

Mindeközben kormányok jöttek s mentek, Képviselők vitakoztak és gazdagodtak, senki nem vette észre. mi történik vidéken, hogy szegényedik el a lakosság, hogy számolják fel a tejcseréket-rendszert. Hogy vágják le az utolsó teheneket is. Ez alatt a boltok polcain tömegével jelent meg a német, a holland s a francia tej és sajt. Azt sem kutatta senki: miért menekülnek el a fiatalok?

De még mindig maradtak néhányan, akik ezek után sem adták fel. Kijártak csettegőiken rendületlenül a hegyre, ahol már a tolvajok voltak az urak. Víttek minden mozdíthatót. Sorra törték fel a présházakat. Tetteseket természetesen soha sem sikerült nyakon csípni. Aztán sor került a csettegőkre is. Egyszer csak rendőrök állták útját a kis lassú járműveknek. No, nem rablókat kerestek, hanem bírságot szedtek, büntetéseket osztogattak a „szabálytalan” járművek miatt! Míután a falu népe nem tudott több milliós traktorokat vásárolni, vége szakadt a „hegyre-járásnak”. Egymás után maradtak sorukra a szőlők, présházak, amelyek sötét ajtajaikkal olyanok ma, mint a kísértetek. Most új tulajdonosok jönnek, akik egész hegyoldalakat vásárolnak fel potom pénzben. Kik ők, mit tudnak, amit a falu népe még nem tud? Rejtély. Ugyanúgy nem tudjuk, mint ahogy azt sem tudtuk, kik rendelték meg egykor a lejárató újságcikkeket?

*

A változás tehát a végéhez közele- dik. Végérvényesen lezárul, befejeződik egy tipikusan magyar életforma. Jogilag is eltűnnek a régi tulajdonok és persze a tulajdonosok is. Ezen dolgoznak az elérhetetlen bűnözők is, akik - egyre nyilvánvalóbb - részei egy nagy tervnek. A fiatalok, akiknek folytatni lehetne a hagyományokat immáron modernebb eszközökkel, lényegesen könnyebben, mint ahogy apáik, nagypapák gürcöltek: elmentek, odébb állak. Külföldön kerestek boldogulást. Ne vennék ezt észre a hatalmas csúcsain?

Hallom, ismerősökkel találkozva: „Laci fiam már Liverpoolban fekteti a parkettát. Krisztina pincér lett Malmőben, Géza a feleségét is kivitte Stuttgartba. Házat vettek. Ők már biztosan nem térnek haza...” Másik ismerős szomorúan közli az amúgy örömteli hírt: „Az unokám már brit állampolgárnak született!” Ha hinni lehet a szakértőknek, félmilliónyi magyar keresett másutt boldogulást!

A statisztika is ezt támasztja alá: ki- lenc és fél millióra csökkentünk! Ezt a megállapítást nemcsak a vidékkel kapcsolatban igaz, hanem városokra vonatkoztatva is el lehet mondani.

*

A vidéki élet alakulásával azért cél- szerű foglalkozni és azért fontos, mert mindig a föld tartotta meg a magyarságot. A föld az, amibe kapaszkodni lehet, ami biztonságot és évről évre új reményt tud nyújtani. A föld volt az a fogalom, amiért elődeink fészkét voltak meghalni. Ma ettől a szentnek mondott akaratától kell búcsút venni kivert kutya módjára. S fel kell tenni megint a kérdést: *cui prodest?* kiknek jó ez?

S kik mentek el? Megint a színe-java. Aki bízni tud önmagában, tudásában, erejében, hitében, az vág neki a nagyvilágnak. És ez a meneküléssel felérő vándorlás szinte minden generációváltásnál megismétlődik! Túl lehet-e ezt büntetlenül élni? Talán mégis oda kellene figyelni azokra, akik felelősségtől hajtva már fél évszázada félreverik a harangot:

... (levélrészlet Magyarországról)

vigyázatok, mert elfogyunk. Jönnek az új honfoglalók!

Itt kering, kavargó ez az önmagát dekoráló politikai elit. Akik nem látnak tovább az orruk hegyénél. Jönnek kéretlenül a hitványabbnál hitványabb kalandorok, akikről lerí a haszonlesés szándéka. Most, a választásokhoz közeledve szinte egymást taposva keresik a parlamentbe-jutás lehetőségeit. Parlamenti helyekért folyik a harc. Parlamentben van most az Eldorádó... Nem kell hozzá különösebb tehetség, dumálni kell, s be kell kerülni valamilyen frakcióba... Aszerint osztódnak, egyesülnek a különböző pártképződmények, ahogy a lehetőségek formálódnak. Úgy tűnnek fel a szerencsevadászok, mint Jack London regényének csavargói, akik váltók között ugrándozva lesték a vonatot, melyik vágányra fordul, hogy majd potyautasként felugorhassanak rá. Minden hír ez alá a helyezkedés, felkapaszkodás alá van rendelve. Másról se szólnak a belpolitikai hírek, mint arról, hogy mit mondott a Gyurcsány? Mit mondott a Bajnai? Mit mondott az Orbán? Ki kivel veszett össze, hogy osztokodnak a helyeken? Kinek jut biztos bejutó hely, ki marad ki, kik fognak másokkal szövetséget kötni, hogy bejussanak?... Mit számít itt az, hogy a föld népének lesz-e holnapja? Lesz-e egy hajlék, ahol lehajthatja a fejét a sok csalódott ember? Kimondva-kimondatlanul ez a dekadens érzés ott lakik a magyar lelkekben. Csalódottság és bizalmatlanság kavargó az agyakban.

*

Így haladunk mind közelebb a tava- szi választások felé. A kormányzó párt (pártok) látszólag nyeregben érezhetik magukat, mivel a baloldal, a nagy rivális, majdhogynem naponta változik. Még a pártok neveit se lehet biztosra venni, annyiszor változtak. Az emberek jobbra a pártvezérek neve szerint emlegetik őket, így: Gyurcsányék, Bajnaiék, Mesterházyék... Ilyen közegben azt gondolhatnánk, hogy a kormányoldalnak könnyű dolga van. Őlébe hullik majd a győzelem. A helyzet azonban ennél bonyolultabb.

- Sok jótéteménye van a kormány- nak, amiről korábban már szót ejtettünk, de legalább annyi hibát is vétének. A trafikügy egyértelműen elhibázott. A „nemzeti trafik” névre keresztelt bolthálózat bizonyos embereknek hasznára vált, de mint kiderült, legalább annyian lettek vesztesei, s legalább annyian mérgeződtek. A fóliával bevont (beláthatatlan) trafikok vonzzák a bűnözőket. Alig telik el nap, hogy valahol ne támadnának meg egy ilyen árnyékolt boltot. Az árnyékolásnak egyébként ne is lenne a funkciója, hogy gyerekek ne is lássák a cigaretta!

- A parlagfű irtási mizéria már odáig csapott, hogy felszólították a lakosságot, jelentse fel azt, akinél parlagfűvet lát! A sok magatehetetlen öreg, aki már alig tudja kertjét gondozni, kétségbeesve egymást kérdegeti: csakugyan lesz ilyen feljelentő? Lesz bizony - felelik - hóhér mindig akad... Az ember ezt hallgatva azt kérdezi: hogy lehet idáig sülyedni? Mondhatnám: minden lehetséges, semmi se dől el. Ahogy a szólás tartja: vannak, akiknek a kezében az arany is hamuvá változik...

- A bankok körüli perpatvar is nagy kérdés. A bankok áthárítják a bankadót a betétesekre. No és mi lesz a devizahitelekkel? Több ezren várnak kilakoltatásra. Mit lép a kormány? Ezért aztán a bankok elleni hangulat rosszabb nem is lehetne. Az a székely vicc kívánczik ide, amiben azt a tanácsot adja a székely apa a nagyvárosba induló fiának: Fiam! Bankba akkor se menj bé, ha a szél véletlen befújja kalapodat!

Barkuti Jenő

Mit hallott az AMH?

Elhalálozások

- Óriás megdöbbenést keltett július 4-én **Sebastián Gil** halálhíre. **Fóthy Juli** fiatal férjét veszítette el benne egy Corrientesben történt tragikus autóbaleset következtében. A Mindszentynumban búcsúztatták és a Recoletában temették. Az egész kolónia kíséri Julit és családját gyászukban!

- **Czanyóné Helga** szeptember 4-én lakóhelyén, Santa Teresitán meghalt. Hamvait másnap gyermekei Péter és Patti a tengerbe hintették el, egy Mascha Kaléko vers elhangzása kíséretében. Helga szeretett volna a Szent István Otthonba beköltözni, amire sajnos már nem került sor. Sváb családból származott. Kedves, intelligens lényével sokan megszerették, de főleg tiszteltük azért, mert férje **Dodó** és annak baráti köre kedvéért jól megtanult magyarul, amit Magyarországon kívül bravúros teljesítménynek lehet minősíteni. Isten adjon neki örök nyugodalmat!

- Szívzorítón tragikus körülmények között halt meg szeptember 15-én az általunk szeretett és nagyrabecsült **Süllős Lenke** és öccse **Lajos**. A testvérpár szimbiotikusan össze volt forrva, évek hosszú során együtt éltek és kölcsönösen szenvedték meg egymás súlyosbodó betegségét. Ez készítette őket arra, hogy öngyilkossági „szerződést” kössenek. Lajos ennek értelmében véget vetett nővére életének, majd kezét maga ellen fordította. Lenke közismertségének köszönhetően az egész országban nagy volt a megrendülés, tisztelői és mind gyérülő magyar baráti körük nehezen tér magához a szörnyű hír hallatára. Olivoson, szeptember 17-én volt a temetés. Nyugodjatok immár békében, Lenke és Lajos!

Betegeink

- Az AMH két nélkülözhetetlen „bedolgozója” szenved még mindig szeme körüli rendellenességektől: **Bonczos Zsuzsa** rovatvezető és **Balthazár Mártha** munkatárs. Hála Istennek és a hosszadalmas kezeléssel járó, kitartással teli türelmüknek köszönhetően mindketten már a javulás útján vannak. Csak bátran csöpögtessenek tovább!

- A közszeretnek örvendő **Varga Koritárné Betti** csúnya övsömört kapott el. Aki ezt ismeri, tudja, mennyire szörnyen fájdalmas ez a kór! Javulást kívánunk neki szeretettel!

Születés(ek)

Balthazár Mártha és férje **Pancho Francisco** nagy boldogságban részestültek: végre beléphettek a nagyszülők „klubjába”. Az olaszországi Mirandolában (Modena) szeptember 1-jén egészségesen világra jött a kis **Melissa** (görög eredetű

Édes,
mint
a
méz...

név: „édes, mint a méz”). A boldog szülők **Eduardo Daniel Francisco** és **Sue Ellen Imbroisi**. Gratulálunk nekik és az újdonsült nagyszülőknek, akik már alig várják, hogy a picit megölelhessék!

Utazók

Nagy Szebasztian, a HKK-ban dolgozó magyarországi KCSP ösztöndíjas, akinek szeptember végén lejárt itt-tartózkodási ideje látogatót kapott **Melissa Brittos** személyében augusztus utolsó hétvégén. A leányzót Santa Fében ismerte meg, a Horogh Zoltánéknál tett könyvrendezési látogatásakor.

Argentínai attrakció!

Elég erős indíték lesz-e a „kötélék” arra, hogy Szebasztian visszajöjjön Argentínába a közeljövőben?

Események

- Augusztus 20-án Argentína képviselőiben fogadta Buenos Airesben **Puricelliné Szabó Éva**, olimpiai céllövő a Nemzetközi Olimpiai bizottságot. A Magyar Olimpiai Bizottság elnöke, **Borkai Zoltán** és **Szabó Bence** főtitkár jó hangulatban vett részt a Hungáriában szeptember 8-án a tiszteletükre rendezett vacsorán, és tréfas sportanekdóttakkal szórakoztatták a ca. 40 asztaltársukat. Sok sikert nekik!

b.-j.: Borkai Zoltán MOB elnök, Zombory István Hungária elnök, dr. Varga Koritár Pál nagykövet, Szabó Bence MOB főtitkár
Fotó: Jakab

A magyarországi Encuentros énekegyüttes Buenos Airesben

Az **Ars Hungarica** meghívására és a magyar Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium (KIM) részleges támogatásával érkezett augusztusban Buenos Airesbe négy sokoldalú hangverseny megtartására az **Encuentros** együttes. Működésüket már az augusztus 18-i, Mindszentynumban bemutatott Szent István misén kezdték, az eredeti Coral Hungaria néhány tagjának együttműködésével, Kodály Magyar miséjének Kyrie, Gloria, Agnus Dei és Sanctus részeivel.

Az **Encuentros** nagyon változatos repertoárjában szerepelnek magyar és latin-amerikai zeneszerzők kórusművei, magyar népdalfeldolgozások, operett-áriák, kabaréslágerek és - nem utolsósorban! - egyházi zene is. A bennünket meglátogató tíz tagjuk kivétel nélkül zenetanárokból, kórus karnagyokból, énekes és hangszer szólólistákból áll.

Az első koncertet augusztus 22-én tartották meg a magyar nagykövetség termében, ahol Király Miklós Liszt és Bartók darabokat adott elő zongorán, a kórus Pásztai Miklós, Bárdos Lajos és Kodály műveket énekelt, majd Barlay Zsuzsa mezzoszoprán, Körber Katalin szoprán és Kutik Rezső tenor egy vidám, briliáns operett-egyveleggel (Lehár, Kacsóh Pongrác, Eisemann Mihály

és Fényes Szabolcs) élvezte a közönséget. A hangverseny végén az Ars Hungarica hölgyei által készített finomságok elköltése hosszú ideig tartotta ott a jelenlevőket.

A 2. hangversenyen a Hungaria nagytermében augusztus 24-én e művek egy részének a megismétlésén kívül Kutik Rezső gitárkísérettel adott elő XVI.-XVII. századbeli műveket, a Coral Hungaria női kara pedig Juan Ufor zongorakísérettel és megerősítve az **Encuentros** női tagjaival több magyar zeneszerzői művet énekelt. Befejezésül argentin **huaino**, tangó és **can-dombe** került sorra.

Az augusztus 25-i egyházi hangverseny San Fernando város Aránzazu templomá-

Megtelt a Hungaria nagyterme egy élvezetes koncertre
Fotó: Balthazár

A magyar nagykövetség közleménye

Tisztelt Honfitársaink!

Az új magyar választójogi jogszabályok lehetővé teszik, hogy a Magyarországon lakcímmel nem rendelkező, de magyar állampolgárságukat érvényes okmánnyal (útlevél, állampolgársági bizonyítvány, honosítási okirat) igazolni tudó magyar állampolgárok is szavazzanak a következő, 2014 tavaszán esedékes választásokon. A választójoggal élni kívánóknak először postai levélben vagy 2013. november 1-jétől a www.nvi.hu honlapon regisztrálniuk kell magukat a választói névjegyzékben (ennek megtörténtét a Nemzeti Választási Iroda visszajelzi a regisztrációt kérőnek), majd a választások előtt a postán megküldött szavazólapot, szintén postai úton adhatják le szavazatukat.

Fontos! Azoknak a honfitársainknak, akik nem élnek Magyarországon, de magyar személyi igazolvánnyal és magyarországi lakcímmel rendelkeznek, nem kell külön regisztrálni magukat, hanem a lakcímük szerint illetékes helyi választási irodánál kell kérniük, hogy külképviseleten szavazhassanak, és szavazatukat nem postai úton, hanem a nagykövetségen elhelyezett urnába kell leadniuk.

A választási eljárással kapcsolatos részletes információk megtalálhatóak a www.nvi.hu honlapon, és bármilyen kérdés esetén a konzulátus munkatársai is örömmel állnak az érdeklődők rendelkezésére.

Nagy Balázs konzul

EZ-AZ

- **Gorondi István** újból lelkesen részt vett augusztus 31-én egy híres sporteseményen: Barilocheban tartották meg az „ideg-és szervezettépő” tetratlon. Ezen 4 sportfajtából kell nemcsak helyt állni, hanem lehetőleg excellálni: 7 óra síelés, biciklizés, kajakozás és futás után együtt sporttársával frissen érkezett a célhoz. Gratulálunk!

Gorondi István jobbra, barátjával: vagány sportemberek!

- **Hefty Attila** repülőkarrierje szépen ível föfelé: már másodpilóta lett belőle az Aerolíneas Argentinas nemzetközi vonalain. Kollégái különösen azért is kedvelik, mert mindig készségesen elvállalja a legnehezebb - legtávolibb - célok fedezését, pl. Távol-Keletre. Ezt szívesen teszi, mert szervezettel jól bírja az ismételt **jetlag**-et (időzónaváltás-szindróma), amelynek tudvalevőleg fiziológiai kihatása általában kelet felé haladva nagyobb. Gratulálunk!

- A magyar Kormány újrainyitja a **Santiago de Chile-i nagykövetségét**. A Külügyminisztérium máris megkezdte az előkészítő munkálatokat, hogy a külképviselet még az idén újraindítsa működését. Így újra közvetlen kapcsolat létesül a dél-amerikai kontinens egyik legjelentősebb, legnagyobb fejlődési potenciáljával rendelkező országgal. Chile Latin-Amerika egyik legstabilabb demokráciája, valamint a leg-

nyitottabb, a világgazdaságba legjobban beágyazott állama. Velük örülünk - jóllehet sajnáljuk, hogy még megközelítően sem hallhatunk hasonló véleményt Argentínáról, se hivatalos se privát szinten...

- Hogy is mondják? **Új seprű jól söpör?** Mindazok, akik figyelnek, örömmel tapasztalják a **Mindszentynum** „kézzelfogható” föllendülését! A középmezőnyhez tartozó új gárda pontosan azokból tevődik össze, akiknek a kolónia továbbéléséhez bedolgozással, **munkával** e célból szükséges, sőt elengedhetetlen beállniuk a sorba. Program program hátán - csak győzzük ezt a ritmust követni! Figyeljük az eseménynapot! Gratulálunk!

Figyelem! Nt. Écsi Gyöngyi október 11-től november 13-ig lesz Buenos Airesben. Október 13-án, 20-án és 27-én, és november 10-én a Református házban tart Isten-tisztelet, mindig 10.30 órai kezdettel.

Dús novemberi hétvégének nézünk előre: Péntek november 1 **Gaál Gergely** előadása a választásokról a Hungáriában 19 óra, szombat november 2 Pza Hungria 56-ról 10.30 óra, **Gráf Zsuzsa** koncert Mindszentynum 18 óra. Vasárnap 3 Reformáció ünnep Nt. Écsi Gyöngyi az Evangélikus Egyházban 10.30 óra. Csak bírjuk szusszal!

Politikus

Argentína, október 27...
Vajon ki lesz a „megnyugodott?”...

(BGT és HKZS)

San Fernando, Aránzazu templom: Leidemann Sylvia vezényli az Encuentros és Ars Hungarica együttes kórusát
Fotó szerző

Kutik Rezső remekelt gitárjával a szép Centro Naval teremben
Fotó szerző

Az **Encuentros** együttest Leidemann Sylvia alapította 1986-ban zeneakadémiai növendék társaiából. Több mint 20 éves szünet után a kórus újra összejött Budapesten és már többször szerepelt Sylvia vezénylese alatt, főleg latin-amerikai művekkel.

Itteni látogatásuk alkalmából mesterkurzusokat is tartottak a zeneegyetemen (IUNA) és a J.J. Castro konzervatórium-ban: Kodály koncepció (Körber Kati, Kemény Kinga és Matos László), vokális technika (Barlay Zsuzsa és Kutik Rezső), gregorián ének (Kemény Kinga), zongora műhely (Király Miklós) és gyerek-kórus vezetési technika (Matos László, a Magyar Rádió gyerek-kórus karnagya), így kiegészítve a magyar zenei kultúra terjesztésére irányult utazásukat.

Székásky Miklós

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Argentína-ban az elmúlt hetekben mindenki az augusztus 11-én lezajlott előválasztások eredményét tárgyalta - és figyelmét a jövő októberi *sorsdöntő* parlamenti választásra irányítja. Miért sorsdöntő? Ez a ritka tiszta választás kimutatta, hogy az ellenzék jelöltjeinek száma meghaladja az eddig fölényben levő kormánypárt képviselőinek összességét. Kiderült, hogy az októberi képviselőválasztásnál a kormánypárt eddigi parlamenti többsége bizonytalan. Meglepetés minden oldalon!

Ezelőtt 2 évvel, **Cristina Kirchnert**, a gyászborult özvegyet és FPV nevű pártját a lakosság 54%-a kedvelte. A kormány nem vette észre, hogy azóta a „dolgozó nép” családott? Nemcsak a közép-szociális tüntet, hanem a „nép” harcol bátran ellenük! Pár nap alatt elbizakodott elnökünk és szószólói diktatórikus hangléjtésüket 2 oktávval lejjebb vették. Az ellenzék pedig napon-

ta összeül, tárgyal - de közös pártpolitikára, nevezőre még nem jutott. Egyetlen valódi közös céljuk: lassan leszerelni és 2015-ben leváltani Cristina elnököt és ifjú radikális kormányát. Eddig még senki sem tolong átvenni a fenyegetően nehéz feladatot. Október 27-én kire szavazzunk, melyik párt jelöltjére? Parlamenti többség nélkül a kormánypárt nem tud az alaptörvényeken változtatni, tehát Cristina Kirchnert a következő általános választáskor, 2015-ben elnöknek már biztosan nem lehet új-ravasztani.

Az ellenzéki pártvezérek azt remélik, hogy előbb „valaki” (elsősorban az elnök) rendbeszedi a „populista” állami háztartást. Mióta férjével kormányoztak, az adókat megduplázták, a kiadások pedig a duplájára nőttek. Milliók kapnak különböző segélyeket. 1,5 millió új állami alkalmazottat vettek fel, és annak ellenére, hogy visszatartották a közszol-

gáltatások tarifáját, az infláció meghaladja az évi 22-25%-ot. A beruházás nyersanyagokba annyira csökkent, hogy Argentína kénytelen kőolajat és villanyáramot importálni, ami felemészti az olvadó nemzeti devizataralékot. A devizavásárlást zárolták, mire a valuta kurzusa a feketepiacon prompt majdnem a duplájára szökkent. Nem csoda, hogy mindenki

azt reméli, hogy Cristina Kirchner 2015-ig helyén marad és egy rendezettebb országot ad tovább. „Be kell fejezze kormányzását a lehető legjobb módon” - jelentette ki az öt híven támogató **Daniel Scioli**, Buenos Aires tartomány elnöke. Talán befejezhető „nem jó módon” is? Nem valószínű. Egyelőre az eddig Scioliban reménykedő peronisták a fiatalabb **Sergio Massa**, Tigre kerületi polgármester mellé álltak. Úgy vélem, ebből megint valami újabb csoportosítás készül, mint annak idején **Néstor Kirchner** első választási sikere után.

Választójog és Alkotmány

Magyarország az I. VH után, az Osztrák-Magyar Monarchia bukásával át kellett alakítsa nemcsak a *választójogot*, hanem egész *alkotmányát*. Jóllehet 1916-ban, a háború alatt, **IV. Habsburg Károlyt** a rendek, nemesség és polgárság nagy része elfogadta koronázott királyának, a veszített háborút követő forradalmak, a csalódott nemzet lázadása a többséget arra a belátásra hangolta, hogy az önálló Magyarországon egy Habsburg nem lehet magyar király. Alkotmányában az ország maradjon királyság, egy választott kormányzóval, ami az akkori európai köztársasági elnök tiszttségének felelt meg. **Horthy Miklósban**, egy köznemesben, aki **Ferenc József** császár és király szárnysegédjeként konzervatív, tiszteletudó fegyelemben nevelkedett, találták meg a kormányzásra megfelelő személyt. Nem volt politikus, hanem tengerész-tiszt, az Otrantói hős. Hatásköre korlátozott volt. A Törvényszék és az Országház döntéseit jóváhagyni vagy megvétózni volt joga. Egyenes, közvetlen természetével sok barátja volt, de ellenségek nélkül. Tisztelték, és ő is tisztelte a törvényhozókat és az Alkotmányt. Nem volt sem diktátor, sem rasszista. Horthy rövid korszaka a letűnt, feudális Monarchia „uram-bátyám” hangulatára emlékeztet.

A II. VH-t követő évtizedekben, 1945 és 1990 között a magyar Alkotmányt és törvényeit a szovjet Népköztársaság mintájára többször átírták. A szovjet kommunizmus bukása után Magyarország politikai rendszere megváltozott. Nyugati köztársaságok, főleg Németország mintájára, 1989 végén megszavazták a *Magyar Köztársaság alkotmányát*, majd 1990-ben, új *Választójog-gal* demokratikus kormányt, élén **Antall József** miniszterelnökkel. 20 év leforgása után, 2010-ben az 5. kormányt **Orbán Viktor** kétharmados többséggel alakította meg. Első dolga volt, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányát módosítsa, a történelmi Magyarország régebbi törvényeit figyelembe véve. Egy kerek évig tárgyalták, csiszolták, és a végén az Országgyűlés szavazta meg.

Elnökválasztást minden nyugati országban választási hadjárat előz meg. A legtöbb taggal bíró politikai pártok jelölhetnek egy optimális eséllyel rendelkező miniszterelnököt, akinek joga van összeállítani az új kormányt. Az új képviselőház választ köztársasági elnököt. Magyarországon a jelölhető politikusok kivétel nélkül 1945 után nőttek fel, elemi és középiskolájukban hazájuk történelméről kommunista szemszögből megírva tanulták. Akkor is, ha apjuk a pártban magas állást töltött be és gyermekét külföldi egyetemre küldhette egy-egy szemeszterre, a 40-60 éves fiatal-emberből vagy szélső-baloldali, baloldali, vagy közép szocialista lett. Mire hazánkban megnyílt a határ, addig a szomszédos Európában a régi értékek, mint a tiszteletadás, fegyelem, takarékoság már megszűntek. A szétbom-bázott városokat, gyárakat fel-

építették, dolgoztak, túlóráltak, de az 1970-es évek végén már lazítottak, meggazdagodtak - és kapitalisták lettek. A gyermekek nevelésére sem értek rá. Ezekből lettek aztán a hippik, akik szüleit frivol, anyagi reakciónak tartották - és szocialistákká váltak. Azóta, ha meggazdagodtak, közel a nyugdíjazáshoz kapitalisták lettek. Ha nem vitték sokra, közép vagy baloldali szocialisták maradtak.

Ezzel szemben, a vasfüggöny mögötti kommunizmusban senki sem volt a „munka örültje”, hiszen az állam mindenkit beosztása szerint fizetgetett, aminek fejében a munkás dolgozott, de nem törekedett. Ahítózva nézett nyugatra, kocsira, jólétre. A rendszerváltás után 1990-től minden 4 évben szabadon választhatott - szocialista és szocialista között. Kapitalista nem volt, sem tőke, pénz. Az ügyeskedéshez értettek ugyan, de a „hazafiság” addigra kiment a divatból. A hazafiból „náci”, a kommunistából „komcsi” lett, amit mindenki megtagadott. Még a legnagyobb Franciáországban sem mondhatja senki nyíltan, hogy büszke a nemzetiségére.

Magyarországon közben arra is rájötték, hogy érdemes politikai pályát választani, mert ott tőke nélkül is lehet sok pénzt keresni és találni. 2010-ben, az 5. kormányváltás előtt, **Orbán Viktor** roppant éles eszével egy elfelejtett, nemzeti színekkel és koronával díszített zászlót vett elő, és azt lobogtatva, bámulatos szóno-ki tehetséggel, őszinte jóakarattal, igaz lelkesedéssel meghódította a globalizációban csalódott polgárokat. **Gyurcsány Ferenc**, **Bajnai Gordon** és többi elődje ugyancsak demokratikusan megválasztott bal- vagy közép-szocialista volt, és a „nép nevében” szómonkolt. Óriási kölcsönöket vettek fel beruházásra, amiből építettek ugyan közműveket, de saját vagyonukat is. Észak-amerikai támogatójukkal elhittették, hogy az ottani „demokrata” párt a magyar közép-szocialistának felel meg. Most, amikor **Orbán Viktor** nem sikerült meghódítani 3 év alatt a szocialista demokratákat, elhittetik velük, hogy Orbán „jobboldali szocialista”, amilyen eddig még nem volt. Vagyis? Nemzeti-szocialista! Tehát - túrheteren.

Gyurcsány önbizalma változatlan. Júniusban, Budapesten alkalmam volt meghallgatni új pártja, a DK, Demokratikus Koalíció gyűlésén elhangzott, főleg megjárta beszédét. Páratlan színészi tehetséggel emlegette a Kádár kormány vidám korszakát. Ugyanakkor könnyeket fakasztó pátozzal kérte, hogy hajtsunk terdet hazánk legnagyobb emberre, vértanújára, **Nagy Imre** előtt. Régen egy politikusnak elég volt, ha a parlamentben, vagy a piacon szómonkolt, az újságban cikkezett, vagy közvetítették ékes-szólásait a rádióban. Manapság, a televízióban, interneten meggyőző színész kell legyen. A politikusok a végén még táncolni és énekelni is megtanulnak egy hatásos TV közvetítés érdekében.

Események

- Augusztus 2. felében és szeptember elején egészségi okokból házhöz voltam kötve. Legközelebbi baráti és családi találkozókon kívül, kolóniánk társadalmi és kultúrelméletben sajnos nem tudtam részt venni. A rendkívül tehetséges magyarországi vendégszereplő vegyeskórus, az **Encuentros** 4 hangversenyéből csak az utolsóra tudtam elmenni. Augusztus 27-én este az **Ars Hungarica** meghívására boldogan igyekeztem a Centro Naval belvárosi szép palotájába. A műsort **Leidemann Sylvia** az ő szokott lelkesedésével, szakértelmével állította össze és vezette. Neki köszönhető, hogy minden előadás más-más műsorrall lepte meg a hallgatóságot. A Centro Navalban először magyar zeneszerzők műveit, a 2. részben argentin klasszikus és népzene hallottunk (l. *recenzió* 6.o.). Egy kitű-

Az Encuentros együttest a Centro Naval dísztermének publikuma melegen ünnepelte a sikeres föllépésük után

nő, élvezetes műsorból nehéz kiválasztani azt, ami tárgyilagosan a legjobban tetszik. Ezért azt említem, ami legjobban meghatott. Kodály által feldolgozott, ismert magyar népdalokat az **Encuentros** vegyeskórusa, **Kemény Kinga** (szoprán), **Barnay Zsuzsanna** (mezzó), **Kutik Rezső** (tenor) és a **Coral Hungaria** kórusa csodálatosan adták elő. A „Csitári hegyek alatt” Barnay Zsuzsa hangjára még a könnyem is kicsordult...

- Szeptember 1-jén ebédre hívott meg **Zomboriné Kemenes Kati**. Csodás tavaszi nap-sütésben, egy váratlan örömtől a kapu előtt majdnem gyökeret vert a lábam. **Michelle** ugyanakkor szállt ki egy autóból, amikor én a taxiból. (Márfél hónappal ezelőtt egy bajor faluban láttuk egymást utoljára). **Zombory István**

2013. július: Zombory Michelle és szerző a bajor hegyekben, rézkolomp-os tehének közt, kilátással a környékre, főleg a Salzbürga jellegzetes Untersberg-re

Dudi kislánya hónapok óta Münchenben jár egyetemre. 4 nehéz vizsga után, szeptemberben szabadsága van és 20 éves kerek születésnapjára szüleitől egy repülőjegyet kapott ajándékba. Barátai, iskolatársai már a repülőtéren meglepték és üdvözölték, mégis pontosan hazaérkezett a családi ebédre. Apja sütötte az *asadót* - nem illik elkészni! Michelle remek nyári színben, vidáman mindenkit megölelt, ugrándozó kutyájával meg-hemperedett a fűben, és a terített asztalhoz telepedett. Bámulatos, mit kibír egy 20 éves fiatal! Fáradságnak semmi jelét nem láttunk rajta. A 2 gyertyát a finom diótortán apa és leánya együtt fújták el, mert **Dudinak** pár nappal előbb volt a születésnapja. A családi karének elég gyenge volt, mert a szülőknön, nagymamákon, **Andrea** testvéren és **Sanyi** sógoron kívül nem énekeltek senki.

Szeptember 4-én délben, a Hungáriában, egy kicsit *kerek*bb születésnapra özv. **Móricz Istvánné Marika** hívta meg szűk baráti körét. **Omar** és felesége **Mabel**, akárcsak valódi házigazdák, 20 személyre terített díszesen asztalt. Finom falatokat készítették előételnek. Ezeken a régi baráti találkozókon az ember mindig elgondolkodik - elszomorodik azon, hogy ki hiányzik, azután örül, hogy még ennyien együtt

Kerek születésnap baráti körben: b.-j.: Redl Isa, Hann Gerda, az ünnepelt Móriczné Marika, Képiró Magdi, v. Ferenczy Ló

vagyunk. Bámulatos, hogy egymásra való tekintettel és szeretettel, körünkben mindenki a szokott formájában elegánsan, csinosan jelent meg. Vidám asztaltársaságban betegségekről szó sem eshet. **Monostoryné Ildikó** rövid, kedves verssel lepte meg barátnőjét és minket. **Zaha Sándor**, születésnapjaink regőse egy régebbi, Marikára nagyon találó versét olvasta fel, felújított formában. A látványos és nagyon finom epertortán Marika meghatottan elfújta a gyertyát és utána fennállva koc-cintott mindegyi-künkkel.

Az ünnepelt, id. Zaha Sándor és Egeyné Zsuzsa között

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (+)****Alapító Védnökök** (2005): Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (+) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Mórincz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi-Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton**2005-től 2012-ig US\$ 100.-on felüli adományozók** (ábécésorrend):

- (1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Gosztonyi Attila - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Meleg Piroska - Sisa István (+) (USA) - Szekeres Zsolt - Tanyi József és Ildikó (Kanada) - Widmerné Kranauer Judit (Svájc) - ifj. Zaha Sándor és Alexandra - Zombory István
- (2x) Grosschmid Mária (Mo) - Kurhelec János
- (3x) Dr. Andrés Faragó - Gorondi István és Edith - Magyar Református Egyház - N.N.
- (4x) Álvarez Zöldi Viktória (Mexikó) - Dr. Besenyi Károly (Bariloche) - Kalpakian Ervin (+) - Mészáros Lászlóné Angéla - Pejacsevich Alexis
- (5x) Dobosi Szabó Anikó - Erdődy József - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (+)
- (6x) Dóry Ilcsi - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess"
- (7x) Mórincz Istvánné
- (8x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - N.N. és N.N. - Dr. Némethy Kessler Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsanna

2013:

- Luraschiné Földényi Judith (Ausztria)
- Dobosi Szabó Anikó
- Hamza István és Emőke (USA)
- N.N.
- Widmerné Kranauer Judit (Svájc)
- Tanyi József és Ildikó (Kanada)
- Dr. Orbán László (x2)
- Dr. Némethy Kessler Judit (USA)
- Gorondi István és Edith
- Mészáros Lászlóné Angéla
- Dr. Andrés Faragó
- Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsanna
- Kalpakian Ervin (+)
- Dóry Ilcsi
- Mórincz Istvánné
- ifj. Zaha Sándor és Alexandra
- Álvarez Zöldi Viktória (Mexikó)
- Grosschmid Mária (MO)

Ha a választással meg lehetne bármit változtatni, akkor nem engednék meg nekünk.

Mark Twain

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES**EGYHÁZAK - IGLESIAS**

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Pasaje Juncal 4290 - (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar

"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese.zik@gmail.com

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-7778 - frenchi_87@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Parancsnokhelyettes: Lajtaváry Richárd - Tel. 4790-7081 - ricardo.lajta@gmail.com

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZÖZVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar - 15-5703-1800

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCCEGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 15-4033-3333 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4794-4986 emese.zik@gmail.com

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@telecentro.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMİ ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@telecentro.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladisla@ciudad.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - CORAL HUNGARIA - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLMOGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

SPONTÁN SZÍNPAD: GRABNER ISTVÁN istvangr@yahoo.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4755-6709 - andresgrabner@yahoo.com

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luisduardostany@hotmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEI. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsillili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS

El instituto latinoamericano de artes culinarias más premiado del mundo

Sus certificados son un testimonio de calidad, refinamiento y estilo que lucen profesionales de 33 nacionalidades en 44 países del mundo

Calidad mundial indiscutida

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

Argentíнай MAGYAR HÍRLAP

Az argentíнай magyarok független folyóirata

Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessler Judit

Rovatvezető: Bonczos Zsuzsanna

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Az AMH hálás szívvel köszöni az adományokat, támogatásokat, fölülfizetéseket!

A Zrínyi Kör nagyon hálás mindazoknak, akik a garázdsvására adományoztak. Az eredmény mind anyagilag, mind erkölcsileg nagyon pozitív volt. A megmaradt ruhát a Caritasnak adományoztuk.

Lic. János Tóth
Psicoanalista
Tel. 4775-8038
Cel. 15-5906-3320
e-mail: imaginatoh@hotmail.com

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio ☎ 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
☎ 4322-0902
Kérjen órát

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: A hó 2. és 4. péntekén 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A novemberi lapzártá: október 10
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com